

Tekst: Poul Henningsen

Musik: Kai Normann Andersen

MAN BINDER OS PÅ MUND OG HÅND

(efter censur)

Gribe efter blanke ting

Vil hvert lille grådigt barn

Binde andre med en ring

gør man som helbefar'n.

Tænk, hvor har man stået tit

og delt et vindues paradis:

helle – helle – det er mit.

Og livet går på samme vis:

Man binder os på mund

og hånd med vanens tusind stramme bånd,

og det er besværligt at flagre sig fri.

Vi leger skjul hos en, som ved

at skærme os mod ensomhed,

med søde kontrakter vi luller os i.

Kunne vi forbyde de tre ord: jeg lover dig,

var vi vist i kærlighed på mere ærlig vej.

Det lover vi med hånd og mund,

de gælder kun den korte stund,

til glæden er borte og alting forbi.

Møde hvad der venter os,

og ingen ved hvordan det går.

Bære skæbnen uden trods,

hvad der så forestår.

Glad for hver en venlighed,
men uden tro på det bli'r ved,
søge fred, idet vi ved,
at vi har intet krav på fred.

Man binder os på mund og hånd,
men man kan ikke binde ånd.

Vi har en indre fæstning her,
som styrkes i sit eget værd,
når bare man kæmper
for det vi ka' li'.

Den som holder sjælen rank,
kan aldrig bli'e træl.

Ingen kan regere det,
som vi bestemmer sel'.

Det lover vi med hånd og mund,
i mørket før en morgenstund,

At drømmen om frihed blir aldrig forbi.

DET GÆLDER KÆRLIGHED OG KRIG

(før censur)

Gribe efter blanke ting
vil hvert lille grådigt barn.
Binde andre med en ring
gør man som helbefar'n.
Tænk, hvor har man stået tit
og delt et vindues paradis:
helle – helle – Det er mit.
Og livet går på samme vis:

Det gælder kærlighed og krig,
at alle løfter er kun svig,
og ingen kan stole på menneskenes ord.
Af angst for livets eget sus
bedøver vi os i en rus
af søde kontrakter og løgne vi tror.
Kunne vi forbyde de tre ord: jeg elsker dig,
var vi vist i elskovskunst på mere ærlig vej.
Det gælder kærlighed og krig,
at alle løfter kun er svig,
og ingen kan stole på menneskenes ord.

Selv når skib på skib går ned,
og land på land bliver slettet ud,
handler man af ædelhed
og ber' til hver sin gud.
Fredstraktat og venskabspagt,

det er papir, der koster blod.

Svagthed væbner sig mod magt

i angstens desperate mod.

Det gælder kærlighed og krig

at alle løfter kun er svig,

og ingen ka stole på menneskenes ord,

for den der står ved mandens grav?

Et menneske er nul mod den hellige jord.

Angst for vores fjender? Ja - men mere

angst for den

stormagt, som vil hjælpe os og kalder sig

for ven.

Det gælder alle tiders krig,

at garantier kun er svig,

og ingen ka stole på staternes ord.